

Resultat, at man ikke kan enes om de regelmæssige Finanslove, og jeg mindes heller ikke, at Rigsdagens Arbejdshurtighed — jeg havde nær brugt et andet Udtryk — paa det almindelige Lovgivningsomraade var større, end den er nu. Jeg tror altsaa ikke, at man med Føje kan sige, at det er dette Forhold, at vi have maattet undværegelmæssige Finanslove, som er Skyld i, at Rigsdagsarbejdet i det hele taget gaar saa langsomt og bringer saa faa Resultater.

Jeg kan ganske slutte mig til den ærede Ordfører for Mindretallets Ønske om, at man maatte kunne komme til overensstemmende Beslutninger om Statsregnskabet; Bejen dertil kunde jo f. Eks. være den, at Mindretallet sluttede sig til Flertallet. Men det, jeg egentlig vilde gøre opmærksom paa, er det, at efter min Mening gaar Bejen til at komme til overensstemmende Beslutninger om Statsregnskabet igennem at komme til overensstemmende Beslutninger om Finansloven. Saa længe det ikke naas, tror jeg, at det kun bliver fromme Ønsker, at der skulde komme overensstemmende Beslutninger om Statsregnskabet, og jeg haaber, at Mindretallet vil alvorlig medvirke til Bestræbelserne for, at vi igen maatte kunne komme til regelmæssige Finanslove. Saa vilde det ogsaa i alt Fald være meget sandsynligt, at man vilde komme til overensstemmende Beslutninger om Statsregnskabet.

Derjom den ærede Ordfører for Mindretallet havde holdt sig til den Hovedregel, som han syntes at have foreskrevet sig, ikke at gentage, hvad der saa ofte har været fremført i Tinget, og om hvilket der ikke kan siges noget nyt, vilde det ærede Medlem næppe paany have fremdraget de vestindiske Forhold; thi saa vidt jeg kunde opfatte, var der intet nyt i det, det ærede Medlem fremførte, det var det gamle bekendte, at under Forholdene, som de ere, vokser stadig Koloniernes Gæld til Moderlandet. — Den Anvisning, det ærede Medlem gav mig, at jeg skulde holde mig Kolonialloven strengt efterrettelig, altsaa, naar der ikke var Penge, saa heller ingen Penge give, tror jeg ikke, det vil være praktisk at gennemføre. Det er jo en Selvfølge, at naar der ikke er Balance paa et Budget, er der to Veje til at kunne opnaa dette, idet man enten kan indskrænke Udgifterne eller forøge Indtægterne — eller begge Dele samtidigt. Det er ganske klart, at for at Raadet skal have noget at betyde, maa det ogsaa kunne paavises, at enten en Indskrænkning af Udgifterne er mulig i det Omfang, der vil være nødvendigt for at komme til Balance, eller at en Forøgelse af Indtægterne ved flere Skattepaalæg er mulig.

Jeg tror, at det ærede Medlem og enhver anden, som vil alvorlig bestræbe sig for at undersøge Forholdet, vil komme til det Resultat, at for Tiden er baade det ene og det andet en Umulighed. Jeg skal blot minde om, at i Begyndelsen, da Indtægterne og Udgifterne ikke vilde balancere mere i Kolonierne, hidrørende fra, ikke at Udgifterne voksede, men fra, at Indtægterne formindskedes, bestræbte man sig alvorlig for at bringe Balance til Veje ved at indskrænke Udgifterne, og det netop paa de to Omraader, som det ærede Medlem selv fremhævede. Det gjaldt særlig Sct. Croix; paa St. Thomas var jo Balancen bedre, endnu paa den Tid. Man indskrænkede Politidgifterne ved at inddrage det ene Politidistrikt, og man indskrænkede Udgifterne ved betydelig at formindste Militærholdet. Resultatet af disse Indskrænkninger forelaa jo imidlertid tydeligt nok som langt fra værende nogen Besparelse. Umiddelbart efter kom Øvrøret, som kostede lige saa mange Hundrettusinder, som man havde bespart Titusinder. Det var Resultatet af disse Besparelser!

Jeg tror i det hele taget, at det er en stor Fejltagelse, naar man tror at kunne sammenligne de vestindiske Øer med Hammerum Herred. Det er en Fejltagelse, for det første fordi Befolkningen er saa himmelvidt forskellig. Medens der i Hammerum Herred er en sundig jydsk Befolkning, temmelig ensartet, uden at der er Tale om Kacassendeskab eller om det hidtige, sydlandste, sorte Blod, er jo Forholdet i Vestindien det, at det er saa langt fra, at de danske ere Flertallet, at de ere et næsten forsvindende Mindretal. Befolkningen er en broget Samling af forskellige Racer, som sandelig ingenlunde elske hverandre, og der maa altsaa ganske andre Midler til for at holde Ro og Orden vedlige end i et dansk Distrikt. Jeg tror, det er en stor Fejltagelse at ville sammenligne disse to Forhold. — Men dertil kommer jo ogsaa for den ene af Øernes Vedkommende, den store vækslende Konflukt af fremmede, idet det jo er, og navnlig tidligere har været, en søgt Anløbshavn fra den hele Verden eller i alt Fald fra Europa til Amerika. Dette gør, at der maa ganske andre Midler til for at holde Ro og Orden vedlige og for at hævede Danmarks Statshøjhed. Der behøves næppe nogen stor militær Styrke i et dansk Herred, hvad enten det er jydsk eller jællandsk, men paa Øer, der ligge saa fjernt, og hvor der jævnlig kommer fremmede Orlogsmænd o. s. v. til Stede, tror jeg dog, at det vilde være noget besynderligt, om der ikke var mere af Militærhold